

Tématem mé diplomové práce jsou parlamentní systémy. Proto toto téma jsem se rozhodla zejména z toho důvodu, že Česká republika se řadí mezi státy s parlamentní formou vlády, podobně jako většina států Evropy.

Práce se člení do sedmi kapitol, které jsou následně rozděleny na jednotlivé podkapitoly, případně i další části. V úvodu své práce jsem se zaměřila na obecný pojem politických systémů. Účelem této kapitoly je zejména uvést čtenáře do tématu a seznámit ho se základními typy demokratických politických systémů, mezi něž se řadí zejména parlamentní, prezidentské a poloprezidentské systémy.

Druhá kapitola se již zaměřuje na parlamentní systémy a na jejich základní vymezení. Tato kapitola obsahuje teoretické základy pro celou práci a seznamuje čtenáře především se základními principy, na základě nichž tyto systémy fungují. Mezi tyto principy lze zařadit především princip dělby moci, který však není chápán příliš přísně, svrchovanost parlamentu a specifické vztahy mezi exekutivou a legislativou.

V kapitole třetí jsem se zabývala vzájemnými vztahy mezi nejvyššími ústavními orgány, stejně jako jejich postavením v ústavním systému. Tato problematika je velice důležitá, jelikož právě vztahy mezi těmito orgány jsou zásadní pro určení formy vlády. Tuto kapitolu dále dělím do podkapitol zabývajících se parlamentem, vládou a hlavou státu.

Čtvrtá kapitola se zabývá vnitřním členěním parlamentních systémů, a to z důvodů, že vztah mezi parlamentem a vládou není ve všech případech totožný, ba naopak je velmi proměnlivý, a proto považuji za důležité přistoupit ještě k vnitřnímu členění této kategorie politických systémů, aby tak bylo možno lépe pochopit danou problematiku. V této části své práce se zabývám vnitřním členěním dle dvou významných osobností a to Vladimíra Klokočky a Giovanni Sartoriho. Rozdíly mezi jednotlivými státy se snažím ukázat na praktických příkladech, a proto ke každému podtypu uvádím vždy alespoň jeden stát s odpovídajícím uspořádáním.

V kapitole páté popisuji parlamentní systém České republiky. V této kapitole se zaměřuji nejen na vztahy mezi nejvyššími ústavními orgány, ale také na historický vývoj od vzniku Československého státu v roce 1918 do současnosti. Dále jsem se v této kapitole zabývala aktuálními změnami právního řádu, a to zejména novelou Ústavy zavádějící přímou volbu prezidenta republiky a návrhem novely Ústavy o zavedení konstruktivního hlasování o nedůvěře.

V kapitole šesté a poslední se pak zabývám komparací dvou velmi podobných a zároveň rozdílných politických systémů, a to Velké Británie a Spolkové republiky Německo. Ačkoliv obě tyto země řadí Giovanni Sartori do kategorie premiérských systémů, při bližším

zaměření i zde najdeme určité odlišnosti. Hlavním znakem, který tyto státy spojuje, je především silné postavení předsedy vlády, byť má ministerský předseda ve Velké Británii přece jen poněkud silnější postavení a dalším společným znakem je nepochybně vliv historických událostí na utváření politického systému.